

VAN STOLKPARK KOERIER

nieuwsblad voor de bewoners van het Van Stolkpark en de Scheveningse Bosjes

Duurzaamheid

Op weg naar een duurzame wijk
pag. 4-5

Van de woelige wereld terug in onze rustige wijk

twee interviews

Interview met Ida de Kat-van Meurs
pag. 6-7

Interview met Peter Le Poole
pag. 10-11

Meer in dit nummer

Groen nieuws uit de omgeving	8
Het 'Vissersmonument' aan de Scheveningseweg	9
De Vroedmeesterpad: kwetsbaar, huisman en een uitstekend minnaar	12
Veiligheid in de wijk	13
Kort nieuws	14
Bouwen en breken	15
Agenda	16

december 2018

nr. 110

jaargang 38

Gezocht Chauffeur/Begeleider

voor meerdere maar minimaal 1 dagdeel per week

Dankbaar werk

De bijzondere contacten, de dankbare blik in de ogen van de passagiers en de gezellige sfeer binnen het team, met collega's die altijd voor elkaar klaarstaan, maken dit tot favoriet vrijwilligerswerk.

Prettig rijden

De nieuwe bussen van het merk Mercedes Sprinter zijn voorzien van de modernste technieken (airco, automatisch) voor het veilig vervoer van rolstoelgebonden personen.

Een proefperiode meerijden?

Maak vrijblijvend kennis met de Chauffeurs en Begeleiders. Het Vrijwilligerspunt Scheveningen brengt u graag met hen in contact.

Voor meer informatie:
(070) 416 20 20

info@vrijwilligerspuntscheveningen.nl
www.vrijwilligerspuntscheveningen.nl

Colofon

De Van Stolkparkkoerier is een uitgave van Wijkvereniging Van Stolkpark

Overnemen uit de inhoud van de Van Stolkparkkoerier alleen met toestemming van de redactie en met bronvermelding © auteursrecht Wijkvereniging Van Stolkpark

Redactie:

Andrea van Amerongen,
Jacoba den Drijver-van Rijckevorsel,
Aan dit nummer werkten mee:
Ingrid den Boer, Peter van den Burg,
Anna den Drijver, Els Fischer,
Petra Frankfort, Caroline de Jong-Boon,
Gert Muller, Ida de Kat-van Meurs,
Holger de Kat, Marcel Nonhebel,
Peter Le Poole, Paul Schlotter,
Andrea van Amerongen,
Jacoba den Drijver-van Rijckevorsel.

Vormgeving:

Mike van der Geest Geste ontwerp

Productie: DrukwerkMAX

Oplage: 500

Kopij

Kopijsluiting Koerier 111: 1 mei 2019. Graag inleveren per e-mail op info@vanstolkpark.nl

Advertenties

Informatie over de mogelijkheden en tarieven: info@vanstolkpark.nl

Tussentijds nieuws

De Koerier komt twee keer per jaar uit. Wie in de tussentijd op de hoogte gehouden wil worden over nieuws uit de wijk, kan zijn/haar e-mailadres opgeven via info@vanstolkpark.nl. U krijgt dan berichten per e-mail.

Van de redactie

Ook in dit nummer besteden we aandacht aan duurzaamheid. Een artikel is gewijd aan de activiteiten die de Vogelwijk in het kader van de energietransitie heeft ontwikkeld, soms samen met andere wijken zoals het Statenkwartier. Dit onderwerp blijft ons boeien en wij proberen steeds u bij de tijd te houden. Wanneer u zelf ervaring hebt met verduurzaming of energietransitie of u hebt ideeën op dat terrein, laat het ons weten.

De afgelopen jaren werd de lay-out van dit blad gemaakt door Eveline van den Broek van Noest Ontwerp. Eveline kan dat niet meer voortzetten wegens andere werkzaamheden. Wij zijn blij dat we nu Mike van der Geest van Geste ontwerp bereid hebben gevonden de lay-out te maken.

Eveline, hartelijke dank! Mike, van harte welkom!

Zeilwagen

In de vorige Koerier vertelden wij over de zeilwagen die Simon Stevin had gebouwd voor Prins Maurits en die dit jaar was nagebouwd door leerlingen van het ROC Mondriaan aan de Tinwerf. De nieuwe zeilwagen is nu te zien vóór het Muzee aan de Neptunusstraat.

Op weg naar een duurzame wijk

Tekst en beeld: Jacoba den Drijver/Paul Schlotter, Anna den Drijver

Tijdens de Algemene Ledenvergadering op 17 oktober jl. hoorden wij hoe de bewoners van de Vogelwijk proberen de overgang te maken naar een energieneutrale wijk in 2040. Met name door gas uit te bannen en onder andere zelf elektriciteit op te wekken. De Vogelwijk, met 2200 woningen en 1900 leden, heeft daartoe een vereniging opgericht, Vogelwijk Energie(k), hierna: VwE. Zij heeft inmiddels 240 leden. Wij hadden het bestuurslid van de vereniging Paul Schlotter uitgenodigd om ons voor te lichten over de activiteiten op milieugebied van VwE, omdat ook onze bewoners de komende jaren maatregelen moeten treffen om over te gaan naar een duurzame wijk. Paul Schlotter vertelde ons wat VwE zo al heeft gedaan op weg naar het einddoel. Aangezien ook in onze wijk duurzaamheid het einddoel is, is hierna een aantal belangrijke initiatieven van VwE te lezen. Ter inspiratie en navolging!

Windturbine ‘De Duinvogel’

Aan de zeekant vlak bij het strand bevond zich een windturbine van Eneco, die was afgeschreven en niet meer draaide. VwE overlegde met Eneco over het idee de windmolen opnieuw op te starten. Dat had succes. Er deden 110 huishoudens mee in een coöperatieve vereniging. De molen ging weer draaien en er werd elektriciteit geleverd aan 150 huishoudens in de Vogelwijk, van 2010 tot 2014. Het project was gedwongen te stoppen vanwege de bouw van het Zuiderstrandtheater.

‘De Zonnevogel’, zonnepanelen

De coöperatie kreeg de kans zonnepanelen te leggen op twee scholen in de Vogelwijk. 2014 was het eerste jaar dat de door de coöperatie opgerichte BV die de panelen exploiteert operationeel was. Voor de leden van de coöperatie betekende dat meteen al een netto-rendement van € 9,80 per paneel, dat werd aangemerkt als gedeeltelijke aflossing van de inleg van € 400 per paneel. Daarnaast kregen de leden een korting op de belasting, die via de energieleverancier die meedeelde aan die regeling, met hen werd verrekend.

Effluentleiding Houtrust

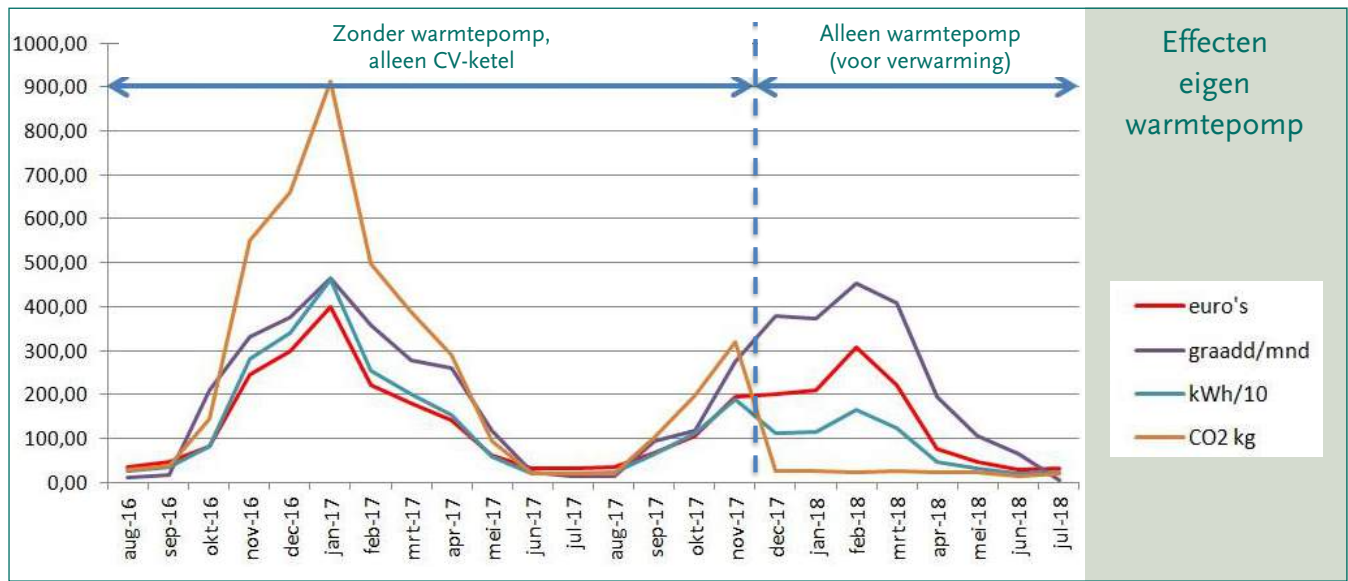
Vanaf de afvalwaterzuivering bij Houtrust gaat een zogenaamde effluentleiding naar zee met gezuiverd water. De watertemperatuur in de leiding is zodanig warm, dat die warmte zou kunnen worden benut. Het plan van VwE en andere wijken om dat voordeel rendabel te maken ging niet door, omdat de investering bij de gemeente strandde.

Slimme meter

VwE heeft zich dit jaar aangesloten bij een actie van netbeheerder Stedin om slimme meters te plaatsen. Wanneer je zo’n meter hebt, kan je zelf je verbruik op de meter aflezen. Als je bijvoorbeeld ziet dat je erg veel gas verstoekt voor de CV, kan je overwegen of het zinvol is folie te plaatsen achter de radiatoren; of ingrijpender maar beter voor het milieu, een warmtepomp te nemen.

DWA-rapport

Paul Schlotter was samen met het Statenkwartier de initiator van het zogenaamde DWA-rapport, een advies inzake ‘Verduurzaming warmtevoorziening bestaande

Herfstboom Belvédèreduin

woningen in Statenkwartier en Vogelwijk Den Haag’ van november 2017. Het rapport heeft voor vier wijken met woningen uit 1880-1940 onderzocht welke duurzame warmteconcepten als alternatief voor de conventionele gasgestookte combiketel het meest perspectief hebben. Verkend is welk warmteconcept energetisch en financieel de beste prestaties levert.

Het rapport is te vinden via: vogelwijkenergiek.nl/ervaringen-met-een-warmtepomp/. Een conclusie uit het rapport is dat warmteconcepten met een maximale aanvoertemperatuur van 40 graden C financieel niet optimaal zijn voor de [onderzochte] karakteristieke Haagse oudbouwwijken. Daarbij is bijvoorbeeld gedacht aan een warmtepomp die lucht of water van buiten haalt en daar bruikbare energie van maakt door middel van onder meer een warmtewisselaar.

Warmtepomp

Tijdens onze ledenvergadering was Paul Schlotter zo vriendelijk een grafiek te tonen van een voorbeeld van CO2-besparing in een woonhuis. De bewoner isoleerde zijn huis (dak, glas, vloer) en installeerde een warmtepomp. Te zien is dat de CO2-uitstoot dramatisch daalde. Het elektriciteitsverbruik is wel toegenomen, dankzij de warmtepomp.

“De molen ging weer draaien en er werd elektriciteit geleverd aan 150 huishoudens in de Vogelwijk...”

Diverse acties

Dit was slechts een greep uit de belangwekkende activiteiten van VwE in de afgelopen jaren. VwE gaat door. Te noemen zijn activiteiten binnen de Vogelwijk: adviezen met betrekking tot energie- en CO2-besparing, adviezen over opsporen van warmtelekken, bijeenkomsten en voorlichting, actie Ledlampen; maar ook extern: structureel en regelmatig overleg en kennisuitwisseling met de gemeente, andere wijken en met energieplatforms.

Het is goed te weten dat er in Den Haag al veel kennis is op het gebied van de energietransitie en dat we daardoor zelf kunnen meedoen aan de transitie. Zie de website van VwE: vogelwijkenergiek.nl.

Van de woelige wereld terug in onze rustige wijk, *interview met Ida de Kat-van Meurs*

Tekst en beeld: Caroline de Jong-Boon/Holger de Kat

Ida de Kat werkt voor het Ministerie van Buitenlandse Zaken. Vier jaar geleden werd zij overgeplaatst naar Moskou, met haar echtgenoot, de bekende architect Holger de Kat, die daarvoor bestuurslid was van de wijkvereniging. Eind augustus liep haar plaatsing af en nu zijn Ida en Holger weer terug in de wijk.

Sokolniki Park, Moskou

Wat is in Rusland aan de hand?

Toen we vertrokken was net de inval in de Krim geweest, drie dagen voor ons vertrek is de MH17 neergestort. En dat allemaal vlak na het jaar 2013, dat bedoeld was als een feestjaar in de betrekkingen tussen Nederland en Rusland. Al in dat jaar waren er ontwikkelingen die de feeststemming sterk temperden, zoals de zaak van de Rainbow Warrior en de nieuwe wetgeving in Rusland tegen “homopropaganda”. De pers was al kritisch en heeft sindsdien voldoende aanleiding gekregen dat te blijven. Wel waren in 2013 de culturele banden versterkt. Mijn opdracht was via culturele samenwerking de dialoog over maatschappelijke opgaven in stand te houden. Het blijft belangrijk banden te houden, samen te werken.

Wat is je eigen achtergrond?

Ik heb geschiedenis gestudeerd, schreef over de Europese expansie en de reactie daarop, op basis van de VOC-archieven over Birma. Daarin staat unieke informatie over de economie en politiek van Birma in de 17e eeuw.

“Men houdt van de traditionele waarden, de 19e-eeuwse schilders en schrijvers, mooie plaatjes, niet zo van wat ‘schuurt’.”

De VOC-vertegenwoordiger woonde er veertig jaar en rapporteerde uitgebreid naar de Heeren Zeventien. Hij maakte deel uit van de maatschappij daar. Dat is anders dan diplomaten, die altijd korter in een land wonen, omdat ze Nederland moeten blijven vertegenwoordigen. Toch moet je je als diplomaat wel inleven en empathie hebben, omdat je anders niet kan begrijpen wat er gebeurt en waarom.

Verandert je perspectief als je in een land als Rusland woont?

In Rusland herken je het beeld dat wij hebben van Nederland niet, in Nederland herken je Rusland niet. In Nederland legt men vaak veel accent op pijnplekken. In Rusland is men heel trots op de eigen helden, de cultuur. Velen zijn voorzichtig met kritiek, ervaren zaken snel als nestbevuiling. Er is veel steun voor Poetin. Men is gewend dat vaders Staat veel regelt. De chaos uit de jaren negentig wil niemand meer terug. Jongeren die dat niet hebben meegemaakt, ondersteunen daarom misschien makkelijker protesten, en omdat ze jong en onbevreesd zijn en op internet wereldwijde ontwikkelingen volgen. De meeste Russen hebben genoeg aan Rusland zelf. Maar daarnaast zijn er ook veel mensen, zeker in de culturele sector, die open staan voor de buitenwereld en die graag aangesloten blijven bij het internationaal discours. Ze zijn goed opgeleid, cultureel onderlegd. Op straat komt men nors over, lacht men niet naar vreemden. Maar als er eenmaal contact is, dan zijn Russen heel gastvrij, interessant en geïnteresseerd. Cultuur speelt een grote rol, Rusland heeft ook een fantastisch cultureel aanbod. Dat is breed beschikbaar. Men houdt van de traditionele waarden, de 19e-eeuwse schilders en schrijvers, mooie plaatjes, niet zo van wat ‘schuurt’. Hedendaagse kunst, zeker als die kritisch of vernieuwend is, moet het zonder overheidssteun stellen en ondervindt ook andere belemmeringen. Op het terrein van de hedendaagse beeldende kunst vullen opvallende initiatieven van oligarchen deze lacune deels op, bijvoorbeeld met het beroemde Garage Museum in het Gorkipark.

Wat doet de Nederlandse Ambassade daar?

Het is een grote ambassade, alle ministeries zijn er vertegenwoordigd. Zelf was ik verantwoordelijk voor cultuur en creatieve industrie. De culturele inzet in Rusland is vooral gericht op vier maatschappelijke thema's. “Mijn stad, mijn ruimte”, over openbare ruimte en betrokkenheid in de stad. “Musea als ontmoetingsplaats”, over bereiken van achterstandsgroepen en ruimte voor discussie.

Plafondmozaïek in de Kerk van de Verlosser op het Bloed, Sint Petersburg

“Mind the Millenials” om jongeren, bijvoorbeeld via Street Art te betrekken. En “Modern gebruik van erfgoed”. Hoe erfgoed kan worden benut voor een nieuwe bestemming en voor ontwikkeling van een “sense of place”, zonder erfgoed te bevriezen. Een voorbeeld is Rostov Veliki, waar de 400 jaar geleden door een Nederlander ontworpen vestingwallen nog in oorspronkelijke staat zijn. Hoe kun je die inzetten ten bate van de stad? Andere voorbeelden: In Siberië realiseerde Architect Han van Loghem begin vorige eeuw innovatieve woningbouw voor de nieuwe industriestad Kemerovo. We steunden de prachtige documentaire “Bouwen temidden van eenzaamheid” <https://socialhistory.org/nl/events/filmpremiere-bouwen-te-midden-van-eenzaamheid> en stimuleren dat deze geschiedenis en de gebouwen behouden blijven en daarmee de diversiteit van verhalen. En uiteraard kennen we allemaal Tsaar Peter. In zijn kielzog nam hij bijvoorbeeld chirurgijn Nicolaas Bidloo

mee naar Rusland. Bidloo werd zijn lijfarts, stichtte een hospitaal, schreef een handboek voor chirurgijns en ontwierp het bijzondere waterpark Lefortovo in Moskou, dat nu een stadspark is geworden. Daar organiseerden we een Hollandse zaterdag.

Wat waren je indrukken van het land?

Moskou is een grote wereldstad met 16 miljoen inwoners; buiten Moskou is een immens land waarvan we zo veel mogelijk hebben ontdekt. De koude haven van het noordelijke Moermansk, de mono-industriesteden in Siberië, de indrukwekkende natuur bij het Baikal meer, tot de zeekust in het Zuiden, bij Astrachan en Sochi. Buiten de steden zie je veel herstel van orthodoxe kerken en verval van de karakteristieke houten huizen. Moskou is een andere wereld, een moderne metropool met veel voorzieningen en druk verkeer. Er is veel opgeknapt de laatste vier jaar, het straatbeeld ziet er fraai uit en de parken worden goed onderhouden. De World Cup had als voordeel dat veel Russen ook bezoekers uit andere landen hebben ontmoet en gemerkt hebben dat daar ook leuke mensen bij zijn. Het is echt belangrijk dat mensen elkaar leren kennen. Daarvoor zijn er ook de uitwisselingen van studenten over en weer, die de NUFFIC organiseert. Op de Nederlandse internetsite ‘Raam op Rusland’ staan veel interessante artikelen over het land en de politiek. <https://raamoprusland.nl>

Hoe woonde je daar?

We woonden daar heel goed, in een flat met uitzicht over de rivier, vlakbij de culturele instellingen. Heel anders dan de gemiddelde Rus woont. We konden te voet naar het Gorkipark, waar drie musea zijn en buitenactiviteiten zoals een ijsbaan, jeu de boules, danses en festivals. Met onze hond gingen we ook langlaufen in andere parken; iedereen was heel vriendelijk tegen de hond.

Hoe is het om weer terug te zijn?

Het is fijn te wonen in zo'n groene wijk, bezig te zijn in je eigen tuin, met het hondje te wandelen door het bos, vrienden vaker te zien. We zullen wel het brede culturele aanbod missen en de sneeuw.

Tarusa
ten zuiden
van Moskou

Groen nieuws uit de omgeving

Tekst en beeld: Els Fischer/Andrea van Amerongen

Scheveningse Bosjes en Westbroekpark

De gemeente is gestart met de uitwerking van de Visie, die afgelopen jaar is vastgesteld. Er heeft een tweetal workshops plaatsgevonden over de mogelijkheden rond het optimaliseren van de paden en bankjes en dergelijke. Er wordt op een twee- tot drietal plaatsen een proefopstelling gerealiseerd met soort verharding en meubilair. Daarna zal over de padenstructuur in de gehele Bosjes worden nagedacht. Daarnaast is er met een groep vrijwilligers gestart met het onderhoud van bosranden, eveneens op een beperkt aantal plekken. Op de website “hethaagsegroen.nl” kunt u zich aanmelden voor de nieuwsbrief. De gemeente wil met name digitaal communiceren met omwonenden en belangstellenden. De samenstelling van een nieuwe beheergroep is nog in de maak.

Evenementen Westbroekpark

Op aandringen van onze wijkvereniging en die van Noordelijk Scheveningen heeft de gemeente het Sushi-festival niet door laten gaan deze zomer. De wens van omwonenden en de wijkverenigingen om het aantal festivals te beperken tot twee (grotere) is daarmee dit jaar gehonoreerd. De gemeente staat wel nog aan de lat om beleid daarvoor vast te leggen, zoals ook in de Visie Scheveningse Bosjes en Westbroekpark was aangegeven.

Kruispunt Scheveningseweg

Tram 1, Scheveningseweg

Na een zorgvuldig traject met een Denktank voor de vernieuwing van het tramspoor langs de Scheveningseweg, waarin de wijkvereniging heeft kunnen meedenken, kwamen de kapvergunning en de aanlegvergunning toch nog als een redelijke verrassing. Helaas bleek het nodig nog meer bomen te kappen, dan al in de Denktank was besproken, en is de situering van het fundament van het nieuwe tramspoor eveneens gewijzigd ten opzichte van hetgeen in de Denktank was besproken. Bovendien wilde de gemeente een gemengde bomenrij terugplaatsen in plaats van een uniforme rij. Al deze wijzigingen in het definitief ontwerp waren niet meer teruggekoppeld naar de Denktank. Tegen deze aanpak heeft de wijkvereniging bezwaar gemaakt. Op de zitting bij de bezwarencommissie heeft de gemeente op dit punt een voorstel gedaan, dat geheel aan onze bezwaren (en die van de Haagse Natuurvereniging) tegemoet komt: namelijk een rij lindes tussen trambaan en weg, zodat het beeld van een prachtige uniforme bomenrij weer terugkeert. Het 17e-eeuwse plaatje van de Scheveningseweg met een vierdubbele uniforme bomenrij (8 rijen) keert niet volledig terug helaas. Aan weerszijden van de weg ontstaat op termijn wel weer dat iconische beeld. Aan de boszijde van het tramspoor wordt een meer gemengde rij bomen teruggeplant. Wel wordt ook daar zoveel mogelijk een rechte rij gecreëerd.

Vergroenen Verhuëllweg

Naar aanleiding van de uitbreiding van Madurodam in combinatie met de Visie op de Scheveningse Bosjes heeft de gemeente het plan opgevat om de Verhuëllweg te vergroenen. Wij hadden ons verleden jaar samen met de omringende wijkverenigingen en belangenorganisaties meteen gemeld bij de gemeente met het dringende verzoek om een en ander in goed overleg met ons op te pakken. Niet alleen het vergroenen is voor ons van belang, ook een mogelijke wijziging van de verkeersfunctie van die weg heeft gevolgen voor onze wijk. Wij hebben onlangs opnieuw bij de gemeente laten weten, dat plannen voor de Verhuëllweg niet zonder onze betrokkenheid tot stand zouden mogen komen.

Het ‘Vissermonument’ aan de Scheveningseweg

Tekst en beeld: Jacoba den Drijver/Andrea van Amerongen

In het wijkblad van Duinoord lazen wij over de bewoner Marcel Nonhebel, zijn belangstelling voor de Eerste Wereldoorlog en in het bijzonder voor de mens achter die oorlog. Marcel is behalve bewoner van Duinoord ook historicus; voorheen was hij leraar geschiedenis in Delft. Dankzij hem realiseerden wij ons dat aan de rand van onze eigen wijk een monument staat dat betrekking heeft op de Eerste Wereldoorlog. Het monument gedenkt de vissers uit Scheveningen die in die oorlog zijn omgekomen. Dat waren er meer dan driehonderd.

‘Vissermonument’ Scheveningseweg

Tijdens de Eerste Wereldoorlog was Nederland neutraal. Desondanks werd ons land terdege met de oorlog geconfronteerd. In het eerste jaar ervan, 1914, ving Nederland ongeveer een miljoen vluchtelingen uit België op, op een bevolking van ruim zes miljoen. Velen van hen kwamen in Den Haag en Scheveningen terecht. Daarnaast zagen de vissers van de Hollandse en Zeeuwse plaatsen de oorlog zelf met hun eigen ogen op zee. De maatregelen van de strijdende partijen, te weten een blokkade van de Nederlandse kust door de Britten en het Duitse verbod in het zogenaamde Sperrgebiet te varen, bemoeilijkten het vissen. Maar dat verhinderde de reders niet hun boten de zee op te sturen. De opbrengsten waren te aantrekkelijk. Helaas zijn door het oorlogsgeweld op zee minstens driehonderd Scheveningse vissers omgekomen. Vissersschepen liepen op een Britse mijn of werden beschoten of getorpedeerd door Duitse onderzeeërs. Mannen in de kracht van hun leven, jonge mannen en tieners, soms zelfs dertien jaar jong, kwamen om. Hun gezinnen en families kwamen zonder inkomstern te zitten en werden veelal afhankelijk van de armenzorg. De familie Kleijn bijvoorbeeld werd bijzonder hard getroffen. Vader Karel en zoon Arie kwamen om; moeder beviel na de ramp van een baby, die zij Karel Arie noemde. Helaas liet ook hij, twee maanden oud, het leven. Op 11 november jl., honderd jaar na het tekenen van

de wapenstilstand in Compiègne, Frankrijk, werden de omgekomen Scheveningse vissers herdacht bij het Vissermonument aan de Scheveningseweg. Veel Scheveningers waren aanwezig. De bezoekers kregen een papaverbloem (‘poppy’) opgespeld, het herdenkingsteken van de Britten. Historicus Bas Kromhout vertelde over de aanleiding tot de oorlog en het verloop ervan; nabestaande Karel Kulk sprak over omgekomen vissers en zijn moeder, die haar vader en broer moest missen. Er werden kransen gelegd en bloemen, ook bloemen van de wijkvereniging.

De oorlog had hard toegeslagen in de Scheveningse bevolking. Het was dan ook snel na de oorlog, dat een herdenkingsmonument werd opgericht aan de Scheveningsweg tegenover de Frankenslag. Het is ontworpen door de architect C.J.M. van Duijne en uitgevoerd in grijsgroene tegels die zijn gebakken en geglazuurd door de Porceleyne Fles in Delft. Koningin Wilhelmina onthulde het monument op 26 september 1922. Op het monument staan de jaartallen ‘1914-1919’ (1919 omdat ook nog in dat jaar vissers omkwamen) en het opschrift: ‘Zij zijn daar waar nacht noch nevel is’. Ter gelegenheid van de onthulling sprak dominee Edelman de woorden: ‘Een huldebetuiging voor honderden dappere zeelieden die gedurende de oorlogsjaren strijdend voor het bestaan den dood in de golven vonden.’

Van de woelige wereld terug in onze rustige wijk

Tekst en beeld: Caroline de Jong-Boon/Peter Le Poole

Peter Le Poole (64) werkt voor het Ministerie van Buitenlandse Zaken. Na een aantal posten in het buitenland met zijn echtgenote Andrea werd hij twee jaar geleden overgeplaatst naar de ambassade in Juba, Zuid-Soedan. Peter ging alleen, want partners mogen niet mee naar hoogrisico-gebieden. Eind augustus liep zijn plaatsing af en nu is Peter weer terug in de wijk.

Peter Le Poole is net terug na twee jaar in Zuid-Soedan. Wat is daar aan de hand? We lezen er weinig over in de krant.

Zuid-Soedan is het jongste land van Afrika. Het is in 2011 onafhankelijk geworden na 22 jaar strijd tegen de machthebbers in het Noorden, in Khartoum. Er was toen grote euforie, dansende mensen op straat, grote verwachtingen. Het land is gezegend met enorme olievoorraden, de één na grootste van Afrika. In 2013 is dat omgeslagen. Er ontstonden ruzies binnen de regering, een voortzetting van eerdere strijd. Op diverse plaatsen ontstonden hevige gevechten tussen etnische groeperingen, waar de burgerbevolking, en vooral vrouwen, de dupe van zijn. 4 miljoen mensen raakten op de vlucht. Er zijn vluchtelingenkampen net over de grens en binnen Zuid-Soedan zelf. Twee derde van de bewoners hebben nu te weinig eten.

Wat kan Nederland doen, wat doet de Nederlandse Ambassade daar?

Nederland heeft in de hoofdstad Juba een team van 16 mensen, 9 Nederlanders en 7 Zuid-Soedanezen. Belangrijkst uiteraard is het humanitaire hulpprogramma,

het uitdelen van voedsel, medicijnen en water zodat mensen kunnen overleven. Wat ik eerst niet wist, is hoe afhankelijk mensen in de kampen zijn van donaties aan Niet-Gouvernementele Organisaties (NGO's). De kampen bieden in principe alleen bescherming. Als er niet genoeg middelen binnenkomen is er te weinig eten. Veel kinderen kunnen niet naar school. Maar buiten de kampen is het nog erger. Voorkomen is beter dan genezen, dus steunen we mensen zodat ze in hun eigen levensonderhoud kunnen voorzien. Waar het rustig is met zaden en gereedschappen voor boeren. Putten slaan voor water, wegen verbeteren zodat boeren naar de markt kunnen. In de kampen helpen we kleine bedrijfjes beginnen bijvoorbeeld bakkers, schoenmakers, boeren op stukjes land net buiten de kampen. Daarnaast geeft Nederland steun aan opbouw van een maatschappelijk middenveld, vreedzame beslechting van geschillen, versterken van het justitieel apparaat. Traditionele dorpsstructuren zijn door het gewapend conflict vaak beschadigd. Om burgers te helpen beschermen zijn er in Zuid-Soedan zo'n 14.000 man VN-troepen uit Nepal, Bangladesh en verschillende Afrikaanse landen. Nederland heeft er zes militairen in staffuncties zitten. Die hebben geen gemakkelijke rol, maar zijn wel hard nodig.

Is de strijd nu voorbij?

Recent is er een hoopgevend vredesakkoord afgesloten, onder druk van de omringende landen. De bedoeling is dat de leiders van de oppositie gaan terugkeren en deelnemen aan de regering. Dat is een duidelijke stap voorwaarts vergeleken met de twee jaar dat ik er zat. Bij mijn vertrek heerste er een positieve sfeer in Juba. Wat waren je indrukken uit het land? Een enorm land, vooral savannelandschap, met af en toe dorpen en stadjes. Er lopen veel koeien. Licht van kleur, met enorme horens. Die worden met grote eerbied behandeld; ze zijn onder meer cruciaal voor de bruidsschat. Er zijn toch nog veel koeien over, ondanks de gevechten. Er is wel een probleem met klimaatverandering, door langere droogtes. Ik heb enorm respect gekregen voor de weerbaarheid van de mensen. Ondanks de spanningen en hardship blijven ze opgewekt. Leuk om mee samen te werken. Ze zijn goed opgeleid en ontwikkeld. Er is een goede universiteit in Juba. Velen zijn ook in het buitenland opgeleid en teruggekomen uit liefde voor hun land. Als er vrede blijft heeft het land een mooie toekomst.

Hoe woonde je daar?

Ik woonde in een Srilankaans hotel in een appartementje met IKEA-meubels. Na zeven uur 's avonds mag je niet op straat, dat is te gevaarlijk. Je krijgt een veiligheidstraining, daar leer je hoe je moet reageren op bedreigende situaties. Je bent voortdurend alert. Het werk was boeiend. Je krijgt een nauwe band met je collega's, je doet alles samen; er is een positieve sfeer, veel gezelligheid. Je probeert er samen wat van te maken. Het is natuurlijk jammer dat je er maar zo beperkt op uit kan door de veiligheidssituatie; je zou zoveel meer van het land willen zien! Ik heb veel gefitnesst, gezwommen, gelezen. Gelukkig had ik van onze wijkvereniging-voorzitter Gert Muller een stickje mee met 3000 boeken. En ik ben gaan houden van de Srilankaanse keuken!

Zo werd je daar ook door de wijkvereniging verzorgd! Hoe is het hier weer terug te zijn?

We wonen in een geweldige wijk, fijn om weer bekende gezichten te zien bij de activiteiten, borrels, wijkfeest. Ik geniet van wat we in Nederland als gewoon ervaren, vrede, veilig over straat. Wat me wel opvalt is dat we allemaal meer op ons zelf zijn. Het lijkt of de Zuid-Soedanezen die zo weinig hebben, eerder delen. Mensen daar helpen elkaar, moeten samen overleven.

Vluchtelingenkamp in Wau

Peter voor de All Saints Church in Juba

“Na zeven uur 's avonds mag je niet op straat, dat is te gevaarlijk. Je krijgt een veiligheidstraining, daar leer je hoe je moet reageren op bedreigende situaties. Je bent voortdurend alert.”

De Vroedmeesterpad: kwetsbaar, huisman en een uitstekend minnaar

Tekst en beeld: Ingrid den Boer ©

Ingrid den Boer trof in onze wijk de Vroedmeesterpad aan; een dier waarvan ze als dierfotograaf met een gedragsbiologische inslag lyrisch kan worden. Zij is namelijk amfibieënwaarnemer voor RAVON, een kennisorganisatie voor reptielen, amfibieën en vissen. Zij kon het dan ook niet nalaten ons mee te nemen in haar bezieling. En wel vanuit haar overtuiging dat Moeder Aarde met haar biodiversiteit en ecosystemen een plek is voor iedereen, waar de cirkel tussen mens en dier rond is. Zij liet ons het volgende weten over het diertje.

De Vroedmeesterpad of wetenschappelijk *Alytes obstetricas* is de welluidende naam van jullie buurtbewoner. Zo genoemd naar de manier waarop het mannetje tijdens de paring het vrouwtje tot eilegging brengt: teder, vloeiend, specialistisch. In het Limburgse worden de Vroedmeesters ook wel 'klungelkes' genoemd; vernoemd naar de paringsroep die wordt voortgebracht. Als een klokkenspel. Zonder kwaakblaas, op speciale wijze uit de keel. Het roepgeluid doet sommige mensen aan iets mechanisch denken, doch het is echt het kleinste amfibie die menigeen in slaap fluit. Zowel het mannetje als het vrouwtje roept, elk op zijn of haar eigen manier en moment.

De Vroedmeester is eigenlijk geen pad, maar een padachtige kikker (behorende tot de schijftongkikkers) van zo'n 4 tot max 6 cm groot. De vrouwtjes zijn groter dan de mannetjes.

Vroedmeesters zijn echte gravers; zij houden van zon en warmte die de juiste temperatuur van hun woonplek betekenen. Open groeves, kerkhoven, kalk, ietwat bebossing, daar waar steen aanwezig is, is de 'place to be' voor de eester. Dus ook, zo blijkt, in onze wijk. Het zijn insecten als mieren, nachtvlinders, kevertjes, pissebeden,

spinnen die op het menu staan. En onder plantaardig voedsel zijn insectenlarven het helemaal voor de heel jonge lichting. In vergelijking met de gewone pad (*Bufo bufo*) of bruine kikker (*rana temporaria*) is het een heel kleine amfibie. Het zijn onhandige springers, hebben er de 'benen' niet naar en kruipen als het ware over de grond. Dat kunnen ze wel razendsnel! Door de jaren heen zijn er vele onderzoeken gedaan naar ook het gedrag. Daaruit is onder andere gebleken dat de basisfrequentie, duur van de roep en de grootte van het mannetje gecorreleerd zijn aan het succes van de paring. Het zijn ook de invalshoek, de positie waarin de mannetjes zich bevinden ten opzichte van de

concurrentie, het al dan niet initiëren tot vocale interactie, die de partnerkeuze bepalen. En is die keuze uiteindelijk gemaakt, dan staat de Vroedmeester zijn mannetje: hij is een uitzonderlijk goed minnaar.

Bijzonderheden te over aangaande de zeer kwetsbare soort: qua exterieur heeft de gedrongen Vroedmeester als nachtdier een verticale pupil. Op het gebied van de voortplanting zijn het de mannetjes die met meerdere vrouwtjes paren. De dames kunnen dus op hun beurt meerdere dates met diverse mannetjes verkiezen voor

het produceren van nakomelingen. Zowel de paring als eilegging is niet in het water, hoewel water zeker van levensbelang is. Als echte huisvaders in spé zijn het de mannetjes die aan broedzorg doen. Zij dragen gedurende een aantal weken de om hun middel of achterpoten gewikkelde eisnoeren met zich mee. Uiteindelijk worden de flink ontwikkelde larven naar het water gebracht. Daar ontwikkelen die zich verder tot kikkervisjes, die uitgroeien tot juveniele Vroedmeesterpadden. Het voordeel van deze vorm van broedzorg vergroot uiteraard de kans op het in leven houden van nakomelingen. Het kerngebied van de Vroedmeesterpadden ligt heel het jaar door binnen een bepaalde straal rond een waterbron. Een echte afstands-paddentrek zoals we die in het voorjaar kennen is dan niet aan de orde, hoewel uitzonderingen de regel bevestigen en er een Vroedmeesterpad aangetroffen kan worden die trekt. Van oorsprong levend in een aantal landen in Europa waarvan Frankrijk misschien wel het best vertegenwoordigd is, was het dier binnen Nederland van nature in de provincie Limburg te vinden. Inmiddels zijn er iets meer gebieden waar de soort ook na herintroductie lijkt te gedijen. De aantallen zijn echter helaas nog niet al te bevredigend en waakzaamheid is gepast. In jullie wijk en omgeving is sprake van een ooit door liefhebbers vrijgelaten populatie.

“Het roepgeluid doet sommige mensen aan iets mechanisch denken, ...”

Via de site van RAVON is er een leuk artikel te downloaden (nr.47, 2013) waarin ook de mogelijke herkomst van de Vroedmeester in Den Haag benoemd wordt https://www.ravon.nl/Portals/2/Bestanden/Publicaties/Tijdschrift/RAVON47artikel3_Vroedmeesterpad.pdf

De Vroedmeesterpad heeft op de Rode Lijst bedreigde diersoorten de status kwetsbaar. Er is sowieso een hygiëneprotocol van kracht voor amfibieën in het algemeen en hopelijk werkt dat positief. Naast natuurlijke vijanden als de uil, vos, zijn (dodelijke) ziekten, verdwijning van leefomgeving, gif en milieuproblemen onder meer de zaken die de amfibie in het voortbestaan bedreigen.

Voor wat betreft de relatie Vroedmeesterpad - mens is het best vreemd dat de zeer schuwe, voor verstoring gevoelige amfibie mensen mijdt en echt alleen 's nachts actief is, maar tegelijkertijd zich goed weet te handhaven in stedelijk gebied.

Zo zie je maar, we weten nog zoveel niet...ruimte genoeg voor een positieve blik op de toekomst!

Veiligheid in de wijk

Tekst: Peter van den Burg en Jacoba den Dijver

Tijdens onze Algemene Ledenvergadering op 17 oktober jl. was ook onze wijkagent Peter van den Burg aanwezig. Hieronder de belangrijkste punten van wat hij vertelde over het afgelopen jaar. Wij zijn blij dat er weer een vertrouwde wijkagent door de buurt loopt.

Door personeelstekort bij de politie is besloten dat Peter vanaf september 2018 weer terug is in het Van Stolkpark als wijkagent. Zijn vervanger is Robert Engelkamp. Peter is blij weer terug te zijn in de wijk waar hij de mensen en de situatie goed kent.

Er zijn afgelopen jaar enkele meldingen geweest van inbraak in woningen, diefstal uit een auto, diefstal fiets en diefstal bromfiets. Voorts van geluidsoverlast door activiteiten in het Westbroekpark. Met name door het mooie weer van de afgelopen zomer was er meer geluidsoverlast voor en door bewoners. Tevens waren er meldingen geweest van handtastelijkheden of een poging daartoe en potloodventen. Ook waren er enkele meldingen geweest van zwervers, onder andere bij Madurodam en in het Westbroekpark. Dit is bekend bij de politie en gemeente en er wordt aandacht aan besteed.

Begin december komen de leerlingen van het VCL weer terug in de wijk. Hierdoor wordt het weer drukker met het verkeer in het Van Stolkpark. De politie zal met het VCL contact opnemen met betrekking tot de verkeersveiligheid en het voorkomen van eventuele overlast.

Aangezien ouderen steeds langer zelfstandig dienen te blijven wonen is het verzoek extra op hen te letten en waar nodig te helpen. En zo nodig de wijkagent hiervan op de hoogte stellen.

Bij spoed en “verdachte” omstandigheden altijd 112 bellen; Overige meldingen m.b.t. veiligheid 0900-8844 bellen; Overige meldingen m.b.t. de leefbaarheid en openbare ruimte (o.a. slecht wegdek, vervuiling, defect straatmeubilair) 14070 (gemeente Den Haag) bellen.

Voor contact met wijkagent Peter van den Burg kunt u mailen naar: peter.van.den.burg@politie.nl

Kort nieuws

Tekst en beeld: Jacoba den Drijver/Uitgeverij Aspekt

Buurtfeest

Het 12e buurtfeest op zaterdag 30 juni jl. was een super, gezellig en geslaagd feest. Met leuke activiteiten voor kinderen zoals face painting, knutselen, sjoelen, tafeltennis, springkussen en knotshockey. Een tombola maakte het feest voor de kinderen helemaal speciaal. De opbrengst van de tombola werd gedoneerd aan Kika. De borrel ging gepaard met voortreffelijke, met zorg bereide hapjes en de gebruikelijke dranken.

Er was heerlijk Italiaans eten, lasagna, pizza en pastasalade. Wederom waren er de thuisgemaakte toetjes, nu met koffie van Starbucks. Dat alles muzikaal opgeluisterd door onze eigen buurtbewoner Bas Brand en live music van zijn assistente. Heel veel dank aan het feestcomité Aukje en Erik Kramer, Suki en Ahmed Hammoudan, Ludolf Rasterhoff en Ariane Heeneman. Het mooie feest zou niet mogelijk zijn geweest zonder de sponsors Henri de Jong Tuinen, Facultatieve Media Groep en Blanksma Bouw en Henkus Praktijk.

Wethouder Boudewijn Revis

Dit jaar kwam het nieuwe college van B&W tot stand. Zoals gebruikelijk hebben de wethouders een stadsdeel in hun portefeuille gekregen. Voor Scheveningen is dat Boudewijn Revis geworden. Hij maakte ook al deel uit van het vorige college. Toen hebben wij constructief met hem samengewerkt inzake de plannen van Madurodam.

Tentoonstelling Eerste Wereldoorlog in Muzee

Op de vrijdag vóór de herdenking van het einde van de Eerste Wereldoorlog (11 november 1918) werd in Muzee aan de Neptunusstraat de tentoonstelling 'Eerste Wereldoorlog op Scheveningen. Herinneringen uit een Haags dagboek', geopend. Onderwerpen als de mobilisatie, de opvang van Belgische vluchtelingen en Britse geïnterneerde militairen en het leed van de Scheveningse vissersbevolking worden belicht vanuit het perspectief van de Haagse apothekersdochter Miep de Zaaijer. De tentoonstelling is te zien tot en met 24 maart 2019 in Muzee.

Boek 'Den Haag en de Eerste Wereldoorlog'

Parallel aan de tentoonstelling is een boek verschenen dat hetzelfde onderwerp behandelt als de tentoonstelling. De auteurs zijn Henk van der Linden en Marcel Nonhebel. Op de achterzijde van het boek staat: 'Het geeft in vijf onderdelen en inkijkje in Den Haag tijdens de Eerste Wereldoorlog. Het gaat over hoe de oorlog ook in Den Haag binnenkwam, over de militairen, het dagelijks leven, de vreemdelingen, de politiek en het culturele leven. En dat vanuit dagboeken en via verhalen van mensen die erbij waren en van onderzoekers van nu. Den Haag in '14 – '18: een stad vol tegenstrijdigheden, met grote problemen, maar ook vol energie om deze moeilijke periode goed te boven te komen'.

Bouwen en breken

Tekst en beeld: Els Fischer/Andrea van Amerongen

Algemeen

De wijkvereniging probeert de bouwaanvragen en kapvergunningen in onze wijk te beoordelen op de criteria vastgelegd in de beheersverordening. Onze wijk heeft als gevolg van het bijzondere karakter van de wijk, zowel qua bebouwing als qua groen, vrij strikte regels voor bebouwing, verharding en onderlinge afstanden en doorkijkjes. Voor wat betreft de grens tussen openbaar en particulier terrein hebben wij enige jaren geleden een overzichtelijk boekje gemaakt met een aantal belangrijke punten en dat verspreid bij alle inwoners. Ook nieuwe bewoners worden hierop geattendeerd. Er doen zich natuurlijk ook in onze wijk nieuwe ontwikkelingen voor; denk aan zonnepanelen, oplaadpalen, etc. Ook daarvoor is het van belang om algemene richtlijnen te ontwikkelen, die recht doen aan de wens tot verduurzaming en energiebesparing van bewoners, geen hinder voor burens en de buurt en passen binnen de kwaliteiten van het Rijksbeschermd Stadsgezicht. Dit blijft een punt van aandacht.

Vorbereiden en uitvoeren bouwplannen

Daarnaast willen wij bepleiten, dat bewoners met bouwplannen hun burens informeren, ook als het om een schutting of tuingebouw gaat. Het kost het wijkbestuur heel veel moeite om sommige projectontwikkelaars van deze goede gewoonte te overtuigen. Afspraken over overlast bij sloop, bij het afvoeren en aanvoeren van bouwmaterialen en dergelijke bij grote bouwplannen zou toch heel normaal moeten zijn!

Madurodam

Het ontwerp-bestemmingsplan voor de uitbreiding van Madurodam werd in november jl. ter visie gelegd. De wijkvereniging heeft eerder in het kader van het vooroverleg gereageerd met een aantal verbeterpunten. Het is nu zaak na te gaan of het bestemmingsplan voldoende waarborgen biedt om het achtergelegen bos optimaal te behouden en Madurodam binnen (strikte) kaders te laten ontwikkelen.

Parkeren

Zoals wellicht al bekend, is de wijkvereniging met de gemeente in conflict over de regels voor het parkeren. Bij de transformatie van gebouwen (hetzij bestaande woningen, hetzij voormalige kantoorpanden) naar appartementen geldt de regel, dat op eigen terrein moet worden voorzien in parkeergelegenheid. Bij alle transformatie- of nieuwbouwprojecten tot nu toe is die regel toegepast. In het parkeerbeleid van de gemeente is dat ook vastgelegd. Slechts bij hoge uitzondering, als daar zwaarwegende redenen voor zijn, kan er worden afgeweken, mits de parkeerdruk op straat lager is dan 80%. Bij het onlangs vastgestelde paraplubestemmingsplan (fiets)parkeren heeft de

wijkvereniging aangedrongen op het beter definiëren van hetgeen onder zwaarwegende redenen moeten worden verstaan. Geldelijk gewin is ook volgens de gemeente daarbij geen goede reden. Daarnaast is bij de invoering van betaald parkeren de regel gehanteerd, net als in alle andere wijken in de stad, dat panden met een oprit en/of een garage, slechts een vergunning krijgen voor een tweede auto; de eerste auto (en bij voorkeur ook de meerdere auto's) dienen op eigen terrein geplaatst te worden. Helaas verschilt de wijkvereniging met de gemeente van inzicht over de oplossing bij de verbouwing van de Van Stolkweg 8 en 10 naar appartementen. Zij heeft daarvoor een beroepschrift bij de rechtbank ingediend.

Werkzaamheden Tramlijn 1